

nye Flertal. Jeg vil haabe, det ærede socialdemokratiske Medlem har set, i hvilken Retning Vinden blæser; den blæser ikke i socialdemokratisk Retning mere, saa med Hensyn til de nye Raad stoler vi trygt paa den Sammensætning, de vil faa, naar Valgene i Marts er overstaet.

Saa læste den ærede socialdemokratiske Ordfører noget op af „Aarhus Stiftstidende“, hvori en Grundejer skulde have skrevet noget om, at § 10 om Opretholdelse af Lejen den 18. December 1924 ikke var til Gavn for de hæderlige Grundejere. Havde nu det ærede Medlem været et loyalt Medlem af det Udvalg, som han har været en saa udmærket Formand for, havde han svaret vedkommende Grundejer, at han har taget ganske fejl, for der staar udtrykkelig i Paragraffen, at honneste Grundejere, som ikke har taget en Leje, der svarer til den virkelige Værdi af det lejede, gives der rigelig Anledning til at faa dette Tab dækket. Det vilde jeg have gjort, hvis jeg saa, at en Modstander i det Udvalg, af hvilket jeg havde været Medlem, var blevet angrebet saadan.

Ved første Behandling sagde jeg, at naar man skrev en Lov, der var ens for hele Landet, og, saaledes som det var Tilfældet med det oprindelige Lovforslag, lod Forholdene i København udelukkende danne Grundlag ogsaa for Forholdene i Provinserne, vilde man komme galt af Sted og faa en slet Lov, og det fastholder jeg, thi Forholdene i København og de andre Kommuner i Landet kan ikke sammenlignes. Der er saa store samfundsmæssige Værdier, der maa komme i Betragtning med Hensyn til København og Storkøbenhavn — som vi er blevet enige om at sammenfatte under eet —, og som den ærede socialdemokratiske Ordfører udtalte, findes der indenfor det Flertal, han repræsenterer, og indenfor det Mindretal, jeg repræsenterer, saa stor Samstemighed om at faa Forholdet her ordnet tilfredsstillende, at jeg absolut maa use det for en naturlig Tanke hurtigst muligt at faa udskilt Lovgivningen vedrørende Storkøbenhavn fra Lovgivningen for det øvrige Land. Befolkningen i Storkøbenhavn vilde derved i Løbet af ganske kort Tid opnaa den Tryghedsfølelse, de nødvendigvis maa have, og Forholdene med Hensyn til den Livsfornødenhed, som Boliger er, vilde saaledes komme ind i et roligt Leje.

Den socialdemokratiske Ordfører talte ogsaa om visse Grundejerspekulanter, som tappede den sidste Blodsraabe ud af deres ærede Medborgere. Jeg tror, en saa-

dan Grundejerspekulant ikke har sin Plads indenfor en Boliglov, men indenfor den almindelige Straffelov. Ja, han skal end ikke rammes af den Aagerlovgivning, vi her gør os til Talsmand for, for en saadan skulde omfatte alle Borgere med Hensyn baade til Opsigelse og til Leje.

Det første, den ærede Ordfører talte om og harcellerede over, var jo det, han havde troet og haabet, nemlig at Boligretten vilde gaa meget let og smertefrit igennem dette Ting. Ja, jeg kan tilføje, at det eneste, den ærede socialdemokratiske Ordfører glædede sig ved i hele det Boligforslag, der var forelagt af Ministeren, var § 17, og det er den eneste Paragraf, der fuldstændig er forsvundet af Lovforslaget, saa Glæden har ikke været særlig velbegrundet.

Med Hensyn til Boligretten og Nævnsinstitutionen har der jo været og er der meget forskellige Opfattelser af, hvilken af disse Former der er den bedste til en Ordning af vore Husleje forhold. Ser vi nu f. Eks. paa den ærede Ordførers socialdemokratiske Partifæller i Københavns Borgerrepræsentation, hvad skriver saa de? De skriver: Flertallet har ment, at Sagen bedst lod sig løse ved en Forlængelse af den nugældende Ordning med Huslejenævnen med nogle Lempelser og Ændringer, særlig med Bortfald af de frivillige Overenskomster. Med andre Ord, der er byttet lidt om paa Rollerne; hvad Socialdemokraterne i Københavns Borgerrepræsentation har anset for at være det bedste, stiller Socialdemokraterne sig her ret afvisende overfor og er kun nødtvungen, om jeg saa maa kalde det, gaaet med dertil for at naa en Ordning. Af den Skrivelse, der foreligger fra Frederiksberg Kommunalbestyrelse overfor Udvalget, kan jeg se, at denne Kommunalbestyrelse, som har et konservativt Flertal, hævder akkurat det samme: At vi skal beholde de Nævn, som gennem flere Aar har vænnet sig til at lede disse Forhold og har ordnet dem paa en betryggende og god Maade. Jeg vil derfor henstille til den ærede socialdemokratiske Ordfører at lade Begrebet Boligret ganske forsvinde fra hans Tanke, som den var forsvundet fra min Tale, da jeg første Gang havde Ordet ved første Behandling.

Som jeg har nævnt, understregede den socialdemokratiske Ordfører, at med Hensyn til Forholdene i København var der saa nær Enighed, som man kunde tænke sig, og han skriver i Betænkningen, at „Ændringsforslaget er altsaa et Udtryk